

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน รักษาความสุขไว้อย่างสม่ำเสมอว่าลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว และเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน ความทุกข์ทรมานของกรรมเวลานี้จะยังคงอยู่อีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้น
- คำถาม:** ลูกๆ ที่กลับมาเอาชนะการกระทำที่เป็นบาปให้ความใส่ใจอย่างมากกับประเด็นใดเพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาป?
- คำตอบ:** ให้ความใส่ใจว่าลูกไม่มีทางกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง สำนึกที่เป็นร่างคือรากเหง้าของการกระทำที่เป็นบาปทั้งหมด ดังนั้น จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอช้าแล้วช้าเล่า ลูกได้รับผลของกรรมทั้งดีและไม่ดีอย่างแน่นอน ในเวลาสุดท้ายจิตสำนึกของลูกจะก่อก้อนลูก ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้ภาระของบาปในชาติเกิดนี้ของลูกเบาบางลง จงบอกทุกสิ่งกับพ่ออย่างซื่อสัตย์มาก

โอม ชานติ จุดหมายปลายทางที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือจุดหมายของการจดจำระลึกถึง หลายคนใส่ใจต่อการรับฟังความรู้นี้เท่านั้น เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเข้าใจความรู้นี้ ลูกเพียงแค่อ่านใจวงจรของ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีสิ่งใดมากไปกว่าสิ่งนั้น ลูกๆ เข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่ใช่ว่าลูกนั้นจะตัดคอของบางคนด้วยกงจักรอย่างที่เราได้เห็นให้เห็นว่าศรีภรรยาทำ ลักษมีและนารายณ์คือรูปคู่ของวิษณุ พวกเขามีกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหรือไม่? ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงได้แสดงศรีภรรยาพร้อมกับกงจักร? มีวารสารที่มีภาพเช่นนั้นของศรีภรรยาอยู่มากมาย พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านไม่ได้ตัดคอปีศาจด้วยกงจักร ปีศาจคือคนที่มีธรรมชาติที่ชั่วร้าย แต่ไม่เช่นนั้นมนุษย์ก็เป็นมนุษย์ ไม่ใช่ว่าท่านจะฆ่าทุกคนด้วยกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง มองดูที่ภาพต่างๆ ทั้งหมดที่พวกเขาได้สร้างขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกๆ ต้องรู้จักทั้งวงจรและละครที่สมบูรณ์ เพราะว่าทุกคนคือนักแสดง นักแสดงที่มีขีดจำกัดเหล่านั้นรู้จักละครของเขา ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ไม่สามารถถูกทำให้เข้าใจในรายละเอียดได้ ละครเหล่านั้นคงอยู่เป็นเวลาสองชั่วโมง รายละเอียดของบทบาทของแต่ละคนนั้นเป็นที่รู้จัก ที่นี้เป็นเรื่องของการรู้ 84 ชาติเกิด พ่ออธิบายแล้วว่า: พ่อเข้ามาในพาหนะของบราห์มา ต้องมีเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของบราห์มาด้วยเช่นกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่สามารถเข้าไปสู่สติปัญญาของมนุษย์ พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่ามี 8.4 ล้านชาติเกิดหรือ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: พ่อบอกเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูกแก่ลูก หากจะเป็น 8.4 ล้านชาติเกิด ก็จะใช้เวลาหลายปีที่จะบอก ลูกรู้ทุกสิ่งภายในหนึ่งวินาที นี่คือการเรื่องราวของ 84 ชาติเกิด เราได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร? หากจะเป็น 8.4 ล้านชาติเกิดก็จะเป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นในหนึ่งวินาที ไม่ได้มี 8.4 ล้านชาติเกิด ลูกๆ ควรมีความสุขที่ลูกที่ตอนนี้นี้ลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว และเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน ความทุกข์ทรมานของกรรมหลงเหลืออยู่อีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้น ได้มีการแสดงให้ลูกเห็นวิธีการที่จะเผาบาปของลูก และวิธีที่ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก พ่ออธิบาย: เขียนบาปทั้งหมดที่ลูกได้เคยทำมาในชาติเกิดนี้ให้แก่บาบาและภาระของลูกก็จะเบาลง ไม่มีลูกคนใดสามารถเขียนถึงบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกได้ การกระทำที่เป็นบาปยังคงมีการทำกันต่อไป ตั้งแต่อาณาจักรของราวันได้เริ่มต้น การกระทำก็ได้กลายเป็นบาป ในยุคทองการกระทำเป็นกลาง พระเจ้าพูด: พ่ออธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรม กรรมที่ไม่ดีและกรรมที่เป็นกลาง ยุคของผู้เอาชนะบาปเริ่มต้นด้วยลักษมีและนารายณ์ สิ่งนี้ชัดเจนอย่างมากในภาพของบันได ประเด็นเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ลูกๆ เข้าใจถึงความลับของอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทราราช และลูกคือผู้เดียวกันอย่างไร พวกเขาได้ทำภาพมากมายของสัญลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายแต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนั้นได้ จะต้องมีคนหนึ่งที่อยู่นอกบราห์มาขึ้นไปมาสอนเขาใช่ไหม? หากครูได้สอนเขา แล้วก็จะไม่ได้มีเพียงสาวกเดียว พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ และบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ลูกวนไปรอบวงจรนี้หลายต่อหลายครั้ง ลูกก็จะยังคงผ่านวงจรนี้ต่อไป ลูกคือนักแสดงที่รอบด้าน ไม่มีใครอื่นเล่นบทบาทตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนสิ้นสุด พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกเท่านั้น ลูกก็รู้ด้วยเช่นกันว่าผู้คนของศาสนาอื่นๆ มาในเวลานั้นๆ ในขณะที่ลูกนั้นมียุทธศาสตร์รอบด้าน ลูกจะไม่พูดว่าชาวคริสต์เตียนมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พวกเขามาในช่วงกลางของยุคทองแดง ความรู้น้อยอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เท่านั้นและลูกก็สามารถที่จะอธิบายความรู้นี้แก่ใครก็ตาม ไม่มีใครอื่นรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้าง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถรู้เกี่ยวกับสิ่งสร้างได้อย่างไร บาบาก็ได้บอกลูกให้พิมพ์สิ่งที่มีศีลธรรมจรรยาเหล่านั้นและไปร่ายสิ่งพิมพ์นี้ในทุกๆ ที่จากเครื่องบิน นั่งและเขียนเกี่ยวกับ

ประเด็นและหัวข้อเหล่านี้ ลูกบางคนก็พูดว่าพวกเขาไม่มีงานรับใช้ที่จะทำ บาบาสวดว่า: มีงานรับใช้มากมายที่จะทำ ลูกสามารถนั่งในสันโดษที่นี้และทำงานนี้ได้ ลูกต้องปลุกองค์กรใหญ่ทั้งหมดและกิตะพาทซาลาลา ลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคนว่า: นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่รู้จักจะเข้าใจได้อย่างเร็วมาก การก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายล้างโลกเก่านั้นต้องเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ในยุคทองมนุษย์สูงส่ง ที่มนุษย์ไม่บริสุทธิ์และมีธรรมชาติที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ บาบาสวดอธิบายด้วยเช่นกันว่าผู้คนมากมายไปอาบน้ำที่กุ่มกาเมลา ทำไมพวกเขาถึงไปอาบที่นั่น? เพราะพวกเขาต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ไปที่ใดก็ตามที่ผู้คนไปอาบน้ำและทำงานรับใช้ที่นั่น อธิบายให้กับผู้คนว่าน้ำไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกมีภาพด้วยเช่นกัน ไปที่กิตะพาทซาลาและแจกแผ่นพับเหล่านี้ ลูกๆบางคนก็ร้องของานรับใช้ที่จะทำ นั่งและเขียนว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาและไม่ใช่ศรีกฤษณะ เขียนคำยกย่องชีวประวัติของท่านและเขียนชีวประวัติของชีวาบาบาด้วยเช่นกัน และแล้วพวกเขาก็สามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง เขียนประเด็นลงไปด้วยเช่นกันว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือใคร และแล้วแสดงความแตกต่างระหว่างชีวาและชังการ์ บาบาสวดอธิบายด้วยเช่นกันว่าชีวาแยกจากชังการ์อย่างไร วงจรมี 5,000 ปี มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ 8.4 ล้านชาติเกิด เขียนประเด็นหลักเหล่านี้สั้นๆ เพื่อที่จะสามารถไปรยแผ่นพับลงมาจากเครื่องบินได้และลูกก็จะสามารถอธิบายด้วยแผ่นพับเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ชัดเจนในภาพของวงจรที่ศาสนานี้ๆ ได้มีการก่อตั้งขึ้นในเวลานั้นๆ ลูกควรจะมีภาพของวงจรนี้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกสามารถพิมพ์ปฏิทินที่มีรูปภาพ 12 ภาพหลักซึ่งสามารถให้ความรู้ทั้งหมดนี้ได้และแล้วงานรับใช้ก็จะสามารถเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย ภาพเหล่านี้มีความสำคัญอย่างแท้จริง นั่งและเขียนว่าลูกต้องสร้างภาพอะไร และลูกต้องเขียนประเด็นอะไรลงไป ในภาพเหล่านั้น ลูกกำลังเปลี่ยนโลกเก่านี้ในวิธีที่แฝงตัว ลูกคือนักรบนิรนาม ไม่มีใครรู้จักลูก บาบาสวดและความรู้นี้ก็แฝงตัว ไม่มีการสร้างคัมภีร์ใดๆ จากสิ่งนั้น ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ มีการพิมพ์คัมภีร์ไบเบิลของพวกเขา ฯลฯ ซึ่งผู้คนก็ยังคงอ่านกันต่อไป แต่ละคนก็มีการตีพิมพ์คัมภีร์ของตัวเอง ของลูกได้มีการตีพิมพ์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ได้มีการตีพิมพ์ในปัจจุบันเพราะคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ เวลานี้กำลังจะถูกทำลาย ปัจจุบันลูกเพียงต้องมีการจดจำระลึกถึงในสติปัญญาของลูก พ่อมีความรู้ในสติปัญญาของพ่อด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ผู้คนคิดว่า “ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้” หมายถึงผู้ที่ล่วงรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน ที่พระเจ้าเห็นทุกสิ่งและเหตุนี้เองท่านจึงให้ผลของการกระทำที่ลูกทำ พ่อพูดว่า: สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะทำบาปอะไรก็ตามในละคร, ก็ยังคงมีการลงโทษสำหรับสิ่งนั้นต่อไป ลูกต้องได้รับผลตอบแทนของกรรมดีและไม่ได้อย่างแน่นอน ไม่มีอะไรเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับเรื่องนี้ มนุษย์เข้าใจว่าพวกเขาได้รับผลของการกระทำในชาติเกิดถัดไปอย่างแน่นอน ในช่วงวาระสุดท้ายของพวกเขาคิดว่าพวกเขาก็จะก่อก่รอนพวกเขาอย่างมากสำหรับบาปต่างๆที่พวกเขาได้ทำลงไป พวกเขาจดจำทุกสิ่ง การกระทำของลูกเป็นเช่นไรชาติเกิดที่ลูกได้รับก็เป็นเช่นนั้น เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาป ดังนั้นจึงไม่ควรกระทำบาปใดๆ เช่นนั้น กิเลสที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการมีสำนึกที่เป็นร่าง บาบาสวดลูกข้าแล้วข้าเล่าให้กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ บาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการใช้ดาบของต้นหาคะ เป็นสิ่งนี้เองที่สร้างความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ เหตุนี้เองชันยาสซีจึงกล่าวว่าความสุขเป็นเหมือนมุลกา ไม่มี การกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น ที่นี้มีแต่ความทุกข์และความทุกข์เท่านั้น เหตุนี้เองชันยาสซีจึงมีการวางแผน อย่างไรก็ตามพวกเขาเข้าไปในป่า การวางแผนของพวกเขามีขีดจำกัด ในขณะที่การวางแผนของลูกไม่มีขีดจำกัด นี่คือนโลกที่สกปรก ทุกคนพูดว่าบาบาได้โปรดมาและขจัดความทุกข์ของเราและประทานความสุขให้แก่เรา เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจว่ามีอาณาจักรของเหล่าเทพในโลกใหม่ ไม่มีรูปแบบใดของความทุกข์ที่นั่น เมื่อบางคนออกจากร่างของเขา ถึงแม้ว่าผู้คนจะบอกว่าเขาได้กลายเป็นผู้อาศัยในสวรรค์ พวกเขาก็ไม่เชื่อว่าตนเองนั้นอยู่ในนรกหรือว่าพวกเขาสามารถไปสวรรค์ได้เมื่อพวกเขาตาย คนที่ตายไปแล้วจะไปสวรรค์หรือจะกลับมาที่นี้ในนรก? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกๆสามารถอธิบายความลับของทั้งสามพ่อให้แก่ทุกคน ทุกคนสามารถเข้าใจเกี่ยวกับสองพ่อ: พ่อทางโลกและเหนือโลก พ่อที่สามคือพระชาบิดาบรรพมาพ่อทางจิตที่มีอยู่ในยุคบรรจบพบกัน บรรพมาเป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน พรหมณ์เหล่านั้นไม่ใช่สิ่งสร้างที่เกิดขึ้นมาจากปากของบรรพมา ผู้คนเข้าใจว่าบรรพมาอยู่จริงซึ่งเป็นเหตุให้พวกเขาบอกว่า “ขอคารวะต่อบรรพมาผู้ที่จะกลายเป็นเทพ” ผู้คนไม่รู้ว่าพวกเขาพูดถึงใครและพวกเขามาหมายถึงบรรพมาไหน ลูกคือบรรพมาที่เป็นของยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด พวกเขาเป็นของยุคเหล็ก นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด เมื่อลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพ เวลานี้ศาสนาเทพกำลังมีการก่อตั้ง ลูกๆ ต้องซึมซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดและแล้วก็ทำงานรับใช้ ในช่วงเวลาของกราบไหว้บูชาและการให้อาหารแก่จิตวิญญาณที่จากไป พวกเขาจะเชิญนักบวชพรหมณ์ ลูกสามารถพูดคุยกับพวกเขาและบอกพวกเขาว่า: “เราสามารถทำให้ท่านไปเป็นบรรพมาที่แท้จริงได้” ตอนนี้เป็นเดือนพิเศษของการให้อาหารจิตวิญญาณที่จากไปแล้ว ต้องมีการทำสิ่งนี้อย่างมีไหวพริบ ไม่เช่นนั้นจะมีการกล่าวว่าหลังจากที่ผู้คนไปที่บรรพมากรรมิพวกเขาก็หยุดที่จะทำทุกสิ่ง ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่ทำให้ใครไม่พอใจ ลูกสามารถให้

ความรู้ที่มีไหวพริบดีดีแก่พวกเขา บราห์มินเหล่านั้นจะมาอย่างแน่นอน และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถให้ความรู้แก่พวกเขาได้ ลูกสามารถทำงานรับใช้พราหมณ์ทางโลกได้มากมายในเดือนนี้ บอกพวกเขาว่า: “คุณคือพราหมณ์ลูกๆ ของประชาบิดาพราห์มา บอกเราว่าใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาพราหมณ์” ลูกสามารถให้ประโยชน์กับพวกเขาขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ผู้คนที่ไปจาริกแสวงบุญที่อัมนาจจะไม่สามารถเข้าใจได้มากนักจากสิ่งที่มีการเขียนไว้ นั่งที่นั่นและอธิบายให้กับพวกเขา: เราจะบอกท่านถึงเรื่องราวที่แท้จริงของอัมนาจ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าอัมนาจ อัมนาจหมายถึงผู้ที่ก่อตั้งดินแดนแห่งความเป็นอมตะ แผ่นดินนั้นคือยุคทอง ให้รับใช้พวกเขาในวิธีนี้ ลูกต้องเดินเท้าไปที่นั่น ไปที่นั่นและอธิบายให้กับคนที่ดีและมีชื่อเสียง ลูกยังสามารถให้ความรู้แก่ชนยาสซีด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์ต่อทั้งโลก สติปัญญาของลูกควรมีความซาบซึ้งที่ลูกกำลังนำคุณประโยชน์มาให้กับทั้งโลกด้วยการทำตามศรัทธา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เมื่อลูกมีเวลา ให้นั่งในสันโดษและไตร่ตรองประเด็นที่ดีของความรู้ี้ และแล้วก็เขียนเกี่ยวประเด็นเหล่านั้น คิดหาวิธีที่จะให้สาสน์แก่ทุกคนและจะให้ทุกคนได้รับคุณประโยชน์อย่างไร

2. เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาป จงมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องไม่ทำกรรมที่เป็นบาปอีกต่อไป บอกบัพดาตาเกี่ยวกับบาปที่ลูกได้ทำไปในชาตินี้อย่างซื่อสัตย์

พร: ขอให้ลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอและทำให้งานที่สูงส่งในทางปฏิบัติในขณะที่รู้ว่าโชคชะตาถูกกำหนดไว้แล้ว แม้ว่าโลกใหม่ที่สูงส่งถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกๆ ที่ได้รับพรจากการเป็นผู้ที่มีพลังที่จะกลายเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานบนพื้นฐานของปรัชญาแห่งกรรมและผลของกรรม ความพยายามและรางวัลของความพยายาม และการรู้ว่าพวกเขาเป็นเครื่องมือและการมีความถ่อมตน ผู้คนในโลกไม่สามารถมองเห็นความหวังใดๆ ในขณะที่ลูกพูดว่างานนี้มีการดำเนินมาหลายต่อหลายครั้งและมันก็ประสบความสำเร็จแม้กระทั่งในเวลานี้ นี่เป็นเพราะเบื้องหน้าของข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของการเปลี่ยนแปลงตนเองไม่จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์ประเภทอื่นใด พร้อมกันกับสิ่งนั้นงานของพระเจ้าก็ประสบความสำเร็จอยู่เสมอ

คติพจน์: เป้าหมายที่สูงส่งของการพูดน้อยและทำมากจะทำให้ลูกยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพื่อที่จะเป็นโยคีที่งายดาย จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า

เพื่อประสบความสำเร็จในงานรับใช้ที่ลูกทำและเพื่อสภาพที่สูงขึ้นของการมีความรักที่ไม่ขาดตอนต่อพ่อผู้เดียวของลูก อย่าให้สิ่งใดปรากฏชัดเจนนอกจากพ่อผู้เดียว เมื่อลูกมีบาบาอยู่ในความคิดของลูก บาบาอยู่ในคำพูดของลูก และเป็นมิตรร่วมทางของพ่อในการกระทำของลูก เมื่อลูกมีสภาพของการถูกล้อมอยู่ในความรักและพูดแม้เพียงคำพูดเดียวเช่นนั้น คำพูดของความรักนั้นก็จะมัดดวงวิญญาณอื่นๆ ไว้ในความรักด้วยเช่นกัน แม้เพียงคำว่า "บาบา" เพียงคำพูดเดียวที่พูดโดยดวงวิญญาณที่ถูกล้อมอยู่ในความรักก็จะทำงานเหมือนกับมนตราที่มหัศจรรย์